

men man vil dog gjøre stor Skade, hvis man vil negte Understøttelse som dem, der ydes nu, ja, jeg tror endogsaa, der kan være Grund til at gaa lidt videre i enkelte Tilfælde. Nu kunde man jo spørge: Men de, der nu have bestaaet Examen, de, der ved disse Understøttelser have faaet Udgangsexamen til Universitetet, hvorledes have de bestaaet, have de bestaaet paa en saa tilfredsstillende Maade, at man kan have Haab om, at de ved at studere videre ville kunne gjøre god Guldtest? Jeg skal i saa Henseende gjøre opmærksom paa, at naar man undersøger, hvem der har faaet Understøttelse under Konto b, der er bestemt for saadanne Studerende — derunder Kvinder — som ikke have Afgang til de egentlige Universitetsstipendier, eller som have eller som kunde have nydt Understøttelse af Konto a, som jeg nævnte nylig, vil man deraf nogenlunde kunne slutte sig til, hvorledes de have bestaaet Udgangsexamen ved Universitetet, som have faaet Understøttelse under Konto a. Det viser sig da, at af de 55 Studerende, der have bestaaet Examen og derfor nyde Understøttelse som Studenter, har 1 faaet 1ste Karakter med Udmærkelse, 23 1ste Karakter, 20 2den Karakter og 11 3die Karakter. Disse 11, som have bestaaet med 3die Karakter, maa jeg dvæle et Øieblik ved, fordi det kan se ud, som om disse ikke burde have nydt Understøttelse. Jeg vil imidlertid gjøre opmærksom paa, at disse havde bestemt sig til Studeringerne, allerede inden denne Understøttelseskonto blev til. De have derfor studeret under meget mislige Omstændigheder, og jeg stiller som en bestemt Betingelse for en videre Understøttelse til dem, at de gave Garanti ved at bestaa godt til filosofisk Examen. Af disse 11 have 3 faaet Udmærket godt til Filosofikum, 6 Meget godt og 1 Godt. Jeg tror altsaa, at man maa sige, at de i det Hele paa en tilfredsstillende Maade have opfyldt de Fordringer, man har stillet til dem. 1 har endnu ikke taget Examen, og om ham vil nærmere Bestemmelse blive tagen. Naar man vil dømme om den Fremgang, der som Følge af de Understøttelser, som disse to Konti yde, er kommen tilstede, maa man efter mit Skjøn være meget billig i sine Fordringer, idet man ser hen til, dels at det er yngre Mænd, dog i noget fremrykket Alder, hvorom her er Tale, og dels at de ere komne til at studere under noget mislige Forhold, idet der ikke er noget Kursus oprettet for dem, til hvilke de kunde ty og faae en god og nogenlunde billig Undervisning. Der er en af dem, der nyde Understøttelse paa Konto a, som er 39 Aar, der er flere, som ere i Omegnen af 30 Aar. Det vil deraf ses, at der kan være lidt Hensyn at tage til dem, som i denne ældre Alder begynde og ikke kunne gaa saa hurtigt frem, som deres Ænker maaffe have forestrevet dem. Jeg vil henstille, om det ikke maatte være rimeligt at høre

lidt over med dem. Endnu vil jeg tilføje, at der er 22 Ansøgninger tilstede om Understøttelse af Konto a. og 10 Ansøgninger om Understøttelse af Konto b., som jeg mangler Midler til at bevilge. Af de 22, jeg nævnte først, skal jeg kun omtale, at de 10 ere Seminarister, 1 med Udmærket duelig og 6 med Meget duelig og med et godt Meget duelig, 1 Lærerinde med Meget duelig og fortrinlige Karakterer og saaledes flere, som jeg vilde anse for at være kvalificerede til at faae Understøttelse, hvis jeg havde Penge dertil. Der er ligeledes 10, som ere kvalificerede til at faae Understøttelse paa Konto b., hvilke jeg mangler Midler til at tilfredsstillende. Dersom det nu skulde være Meningen, at standse her, saaledes som det ærede Medlem for Kjøbenhavns 5te Valgrebs (Vilde) mente, føler jeg mig dog forvisset om, at dette ikke er at forstaa saaledes, at man skulde ville afbryde den Understøttelse, der er nydt af dem, som nu have den. Det er jeg overbevist om ikke er det ærede Medlems Mening, at man skulde standse paa den Maade ved at negte videre Understøttelse til dem, der allerede have modtaget en saadan. Jeg vil endog tilstaa, at, dersom jeg turde vente at finde samme Indkomsten i saa Henseende, som jeg har fundet ved tidligere Forslag, havde det været min Tanke at foreslaa nogen Forhøjelse af disse to Beløb. Jeg veed ikke, om man vil gaa ind derpaa, men i ethvert Tilfælde antager jeg, at jeg kan betragte det som givet, at man ikke vil afbryde den Understøttelse, som allerede nu ydes. — Lidt længere frem i sit Foredrag omtalte det ærede Medlem, at det maatte være meget bekvæmligt for Kultusministeriet at uddele alle disse Understøttelser, og han udtrykte det med de Ord, at det er snart „et helt lille Raadessekretariat“, som her er blevet oprettet. Jeg vilde ønske, at det ærede Medlem ikke havde brugt dette Udtryk. Det er røget ud omkring i Folket og har givet en Forestilling om disse Understøttelser, som ingenlunde svarer til Virkeligheden. Raadessekretariat betyder jo nu engang, om med Rette eller Urette, skal jeg ikke afgjøre, et Institut, som tjener til at yde Understøttelse til Dagdrivere, der finde det bekvæmligere at leve ved Understøttelse af Andre end at arbejde selv for deres Føde. Det er engang blevet den kurante Forstaaelse af dette Udtryk, men jeg er overbevist om, at det ærede Medlem selv vil indrømme, at den ikke finder passende Anvendelse her (Vilde: Jeg anerkjender heller ikke Fortolkningen af mine Ord!) Jeg tror, at Fortolkningen er overensstemmende med den almindelige Opfattelse. At det ærede Medlem ikke har ment det, er mig kjært, og jeg vil føje til, at det ogsaa vilde være i høj Grad uretfærdigt; thi de, der begjære Understøttelse, begjære den for at arbejde videre paa deres Fremtid, og Mange, det kan jeg ogsaa tilføje, ere høist taknemlige for, at disse Understøttelser ydes dem, idet det derved